

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

CURAJ
— PERCZEL!

(=) Se lucră febril și foarte tănuș în arsenalul guvernului unguresc. Ce? Arme, arme sistemul cel mai nou! Pentru-ce? Pentru — înfrânarea Românilor!

Așa se respiră din unele alusii, scapate, ale presei ungurești, dar mai ales din informația lui *Deutsches Volksblatt*, înregistrată în numărul nostru trecut.

O nouă campanie ungurească împotriva noastră, a Românilor „trădători de patrie”. Nouă ordinațiuni, nouă măsuri de spionaj, nouă posturi de gendarmi...

„Majd meg látjátok, hogy fékezem meg azokat a hazaárulokat!” — se fi zis ministrul Perczel într-un cerc de cunoscuți, unde se discuta chestiunea noastră.

Așa? Bine, dar ce ne-or mai face? Ce fel de campanie, ce fel de ordinațiuni sunt în pregătire?

Că făuresc nouă arme în arsenalul lor de extreme fărâdelegi și volnicii, de sfruntate încălcări de drept și de barbare prigoniri, o credem. E prea firesc.

Mai dă încă semne de viață neamul românesc, deși l-au desființat prin ordinațiunile lui Hieronymi, și trebuie nimicit neamul românesc! Așa vrea guvernul unguresc și ce el vrea, e imposibil să nu se realizeze! La ce putere de stat, budgetul, gendarmii, fișpanii, solgăbiraile?!

Dar' cum? — Foarte ușor!

Partidul național? El, și implicit neamul românesc — ca națiune — nu mai există. Au fost de ajuns câteva trăsături de penă ale unui ministru, ca să-l ștergă de pe fața pământului unguresc.

Scoala și biserica română? Sânt doar la discreția guvernului: inspectorii de școli și miniștri de culte dau tonul aici, grijind de tot ce se făurește în aceste cuiburi de agitație contra statului.

Întreprinderi politice românești, de ori-ce caracter? Urmă de asemenea conspirații se caștii, nu vei mai afla. Le-au pus bine fișpanii și armadia lor!

Agitatorii Valachi? Nu mai pot nimic! Când în temniți, când sub cea mai severă supraveghere a poliției secrete, ce ar mai și pute face?!

Poporul? Nici că mai cricnește! L-au învețat minte solgăbiraile, sbirii gendarmerești, procesele monstru!

Propaganda în străinătate? O ficțiune! N'a spulberat-o doar genialul Pázmándy, care lovitură de moarte i-a dat la Bruxelles?!

Presa română? Abia că mai poate răsufla de grija procurorilor!

Procese, întemnițările redactorilor și amendele grozave — mai ales amendele — îi vor pune azi mâne capul!

Ei bine, și tot mai mișcă, tot mai subminează ei, „trădătorii de patrie”? Lucrează încă în ascuns, pe căi ilegale, preparând revoluția?!

Îi vom înfrâna noi! Cum? Simpla de tot!

Pregătesc ei conspirații, revoluție — le-om pune noi pe cap — stare de asediu!

Cel mai sever sistem de spionaj! Nu numai linia Viena—Budapesta—Sibiu—Predeal—București va fi tixită de agenți secreți, ci toate fînturile locuite de Români!

Gendarmi încă au prea puțin! Le-om mai da câteva sute, să aibă din greu! Și la ce-s fișpanii și solgăbiraile? Să-i spioneze, să ne relateze ori-ce mișcare a lor, să-i persecute până și în gaură de șerpe!

Atunci să-i vedem! Mai pot mișca? Și dacă totuși mai pot, la ce-s armele gendarmilor? Să strălucescă numai? Să puște și să injunghe! La ce-s tem-

nițele? Să-i găzduască în tihnă? Să-i chinuie și să-i atrofezieze!!

Nu se vor înăbuși sub forța cutropitoare a puterii de stat, — vor trebui să cadă, să îngenunche și să se stingă în sângele lor!

Și atunci am rezolvat chestia română!!

Așa se judecă în tabăra vrăjmașilor neîndurați. Acesta-i tabloul furioasei reacțiuni puse în scenă la noi, pentru a lua cele mai oribile întinderi.

Și cum stăm noi? Noi, prigoniiți, noi, osândiți la moarte națională!

Cum? Hotărâți și neînfricați! Gata la ori-ce, numai la îngenunchere nu!

Dacă forța suprimă dreptul, tot forța îl eluță! Căci ea nu stinge, ci mereu în flăcări ține conștiința de drept a celor nedreptați!

Și cu cât mai turbate vor fi prigoanele lor, cu cât mai sâlbatică năvala ce se pregătește, cu atât mai desperată rezistență vom opune noi.

Altfel nu poate, nu îngăduie legile firei să poată, un neam de viață și de viitor. Ear' legile firei sînt nestrămutate, veacuri de veacuri, și neamul românesc veacuri de veacuri neam de viață și de viitor a fost și va fi!

Așadar „Courage Danton!” — Curaj Perczel!

Tot ce mai puteți, faceți până mai puteți, stăpânitori de azi!...

Faceți, nu întârzițați, căci voi sunteți meniți, se vede, a ne arăta cum avem să ajungem la drepturile noastre! Ba voi ni-le recunoașteți chiar — că există — voi, încălcătorii lor!

Rolul nostru e numai să-l știm înțelege și exploata la timp pe al vostru! Și de asta vom grijii noi, vom grijii cum v-i grijii să ne înmormențați pe noi, ca neam!

Nu mai „Courage Danton”, — curaj Perczel!

Chestiunea română
în presa belgiană.

În urma Protestului dela Bruxelles o interesantă polemică s'a desfășurat în marele ziar „L'indépendance Belge” asupra chestiunii române în Ungaria.

Cetitorii nostri cunosc deja unele faze ale polemicii, dar' cea mai mare parte a ei de abia de aici încolo va avea să fie cunoscută. Eată pe scurt fazele acestei polemice:

La „Protestul” din Bruxelles d-nii Pázmándy și Asboth au răspuns printr-o declarație, publicată în *Ind. Belge* la 13 August.

La această declarație „Liga din Bruxelles”, care a edat „Protestul” a răspuns pe larg prin reprezentanții sei d-nii Curtius și I. N. Roman (vezi nrul 178 al „Tribunei”).

Di Pázmándy revine la chestiune în nr. din 27 Aug. al numitului ziar.

La aceasta îi răspunde dl George Moroiu printr-un articol cunoscut cetitorilor nostri.

Întreaceea, la 3 Sept. (o zi după articolul dlui Moroiu) intervine în discuțiune și un Belgian și se pronunță, ca neînterestat, nefiind nici Român, nici Ungur, în — favorul nostru, contra lui Pázmándy.

În nrul următor dela 4 Sept. n., dl Pázmándy răspunde de nou dlui Moroiu, adăugând nouă atacuri.

La aceasta răspunde de nou dl Moroiu (vom publica în nrul proxim acest articol) și redacțiunea crede a pute încheia discuțiunea acestei teme, la 6 Septembrie.

În nrul din 7 Septembrie a ziarului discuțiunea se deschide de nou spre a face loc unui lung și documentat articol dat de d-nii Dr. I. N. Roman și V. Curtius, în numele secțiunii din Bruxelles a „Ligei”. Cu această redacțiunea a încheiat definitiv polemica, ce a durat aproape o lună, lăcăt redacțiunea variind titlul articolelor a ajuns până la a serie: „Toujours la question roumaine en Hongrie”.

Vom căntă să dăm cetitorilor nostri și mai amănunțit seamă despre decursul acestei interesante polemici.

DADID BARON URS DE MARGINA.

1816 — 1897.

Sibiu, 11 Sept. n.

A dispărut de nou o figură istorică a poporului nostru. Baronul Urs, viteazul ostaș și erou de oare-când, căldurosul român, care de când a depus hainele împărătești numai pentru cultura poporului seu a lucrat, s'a stins și el, încet și lin, ca o luminare.

Viteazul dela Solferino și Lissa pare că și cu moartea s'a luptat, și ar fi învins-o de sigur, dacă ar fi fost un modru pentru muritori de a raporta și în aceasta luptă învingere.

Mai bine ca opt decenii îi apăsă vinșii umeri și el se ținea încă tot drept și ridicat, adevărată figură marțială. Poate că mai trăia, căci tare era încă la suflet, treaz la minte și puternic la inimă; în ochii lui lucea încă focul vieții, a vieții pline și dornice de fapte. Dar' durerea, desiluziunea îl va fi frânt atunci, când a văzut că toată opera sa culturală, căreia cu tot sufletul s'a devotat, se sfarmă și se nimicește ajungând în mâni străine și dușmane poporului nostru.

Să știe, că de când s'a pensionat și a fost ales președinte al fondurilor granițerești, baronul Urs, veritabilul granițere s'a dedicat exclusiv instituțiilor culturale susținute din aceste fonduri: școalelor române granițerești. A și avut mângâierea de a-și vedea școalele sale de model înaintea tuturor celorlalte ce le avem noi Români pe terenul instrucțiunii populare.

Dar' guvernul — „părintescul” nostru guvern, — n'a putut suferi această lucrare binecuvântată menită spre luminarea și despterea poporului românesc. Și s'a început prigonirea și șicanarea care a durat ani lungi. Baronul s'a luptat vitejește și aci; dar' eroul dela Medole și Lissa a fost înfrânt de brutalul guvern unguresc, și a trebuit se vadă cum școalele, pe care el le-a zidit, punând atăta muncă și devotament, trec toate sub dispoziția guvernului și sînt prefăcute toate în școale comunale, rămânând comitetului numai sarcina de a administra fondurile și a plăti pe învățătorii, peste cari nu mai dispune, și pe cari nu-i mai poate inspecționa.

Este un capitol trist și tragic în istoria luptelor noastre pentru școale și caracterul lor românesc, acest capitol al școalelor granițerești. El ne revolta pe toți Români și indignează pe toți, căți știm cătă nedreptate s'a comis din partea guvernului maghiar. Nime însă nu va pute simți toată această nedreptate, așa cum a simțit-o baronul granițerilor, și nime nu se va fi revoltat așa de crunt în sufletul seu, cum s'a revoltat baronul Urs de Margina.

Fiii de granițer, crescut în tradițiunile granițerești, devotat tronului, patriei și neamului seu, el a luptat pentru mărirea tronului, înfruntând moartea și punându-și în joc viața; el a sigilat cu sânge devotamentul seu cătră tron și împărat, între împrejurări extraordinare, și totuși când a ajuns, ca un părinte peste urmașii granițerilor, și după-ce a lucrat și a luptat ani îndelungați pentru luminarea lor, — a trebuit să-și vadă în urmă nimicită toată lucrarea, toată opera sa, în care și-a versat sufletul și a trebuit să îndure această mare pierdere tocmai dela guvernul Monarhului seu inuit, pentru a cărui mărire el a luptat, pe uscat și pe apă, prin fum și prin foc, prin ploaie de gloanțe, versându-și sângele întocmai cum au făcut moși de strămoși ai sei, — și tocmai cu provocare la prealalta Sa rezoluțiune...

Este ceva din tragicul lui Iancu, în această tragică afacere a granițerilor, și va pricepe ori-și-cine, că baronul Urs îmbetrânit de zile și de furtunile vieții, n'a mai putut suporta mult sguduirea ce i-a făcut această schimbare isbitoare.

Lupta purtată timp îndelungat s'a finalizat în anul trecut, când școalele granițerești de fapt au fost prefăcute în școale comunale, expuse astfel fără nici un scut virtutei de maghiarizare. De atunci baronul Urs a trăit și mai retras ca până aci — și părea că anume se gata de moarte.

Ultima manifestație publică, i-a fost, când a iscălit adresa frunțașilor uniți din Sibiu cătră conferența Românilor gr-cat. dela Cluj.

În timpul din urmă, prin August, el a luat toate dispozițiile omului, care se gata de moarte, îngrijindu-se, ca întreagă averea sa să rămână asigurată culturii românești.

După-cum se aude averea sa să urcă la vre-o 50 mii fl. și va fi destinată pentru stipendii, cari vor fi administrate de consistorul metropolitan din Blaj.

Astfel, precum în întreaga sa viață a trăit pentru Români, câștigând cînte numelui românesc, lucrând pozitiv pentru cultura românească, așa și în preajma morții tot la cauza culturală a poporului românesc, mai ales a granițerilor, s'a gândit, încununându-și în mod vrednic traiul pămîntesc și asigurându-și și pe această cale o vecinică amintire în mijlocul neamului românesc.

La luptele politice n'a luat parte activă; dar' a urmărit cu viu interes toate acțiunile partidului național, și în special ce privește „Tribuna”, pe cât știm, i-a fost un călduros spriginitor.

Adânc pîtruși de importanța marelui bărbat, ce-l pierdem, depunem cu pietate cununa recunoștinței pe mormîntul seu, care scump va fi întotdeauna tuturor Românilor.

Date biografice.

Cariera militară.

David Baron Urs de Margina s'a născut în anul 1816 în Margina comitatul Făgărașului, țara granițerilor. În 1 Iulie 1834, fiind elev al institutului militar din Năsăud a fost înrolat în regimentul I. de graniță românească.

În 16 Ianuarie a fost avansat la „Gefreiter”, în 1-a Maiu 1835 de „corporal”; în 16 Iulie 1835 sergent; a trecut astfel prin toate gradele de sarge militare și a servit până în 1-a Martie 1841 ca sub-oficer, fiind în aceasta zi înaintat la rangul de sublocotenent de clasă II. după un serviciu de aproape 7 ani. La 16 August 1848 a fost înaintat de sublocotenent de clasă I-a, ear' la 20 Octombrie 1848 de locotenent.

Ca locotenent a luat parte la campaniile militare a anilor 1848 și 49 și anume a luat parte la lupta dela Ogorheiu din Transilvania la 5 Noembrie 1848 și la asaltul dela Lörincz-falva, în 5 Decembrie la lupta dela Urmós, în 22 Decembrie în lupta dela Hidvég. În campania din 1849 sa luptat în 23 Iulie la atacul dela Semeeria, în 31 Iulie în ciocnirea de avangardă la Casou-Ujfalva și în 1-a August în lupta dela Bicșad. Pentru vitejia lui din aceasta luptă dîn urmă a fost distins cu crucea pentru merite militare (Militär-Verdienst-Kreuz).

La 30 August 1849 a fost înaintat de căpitan cl. II-a, la 19 Noembrie 1850 a fost transferat la regimentul de infanterie 34, a avansat la 24-Ianuarie 1851 de căpitan clasa I-a și la 5 Maiu 1859 deodată cu transferarea sa la regimentul de infanterie 52, a fost avansat de maior.

Solferino.

Ca comandant de batalion a participat la războiul contra Francei și a Piemontului în Italia la 1859 și a excelat în mod extraordinar în lupta dela Solferino prin susținerea eroică de 4 ore a Medolei cu 10 companii și 2 tunuri, contra întregii diviziuni Luzy a trupelor franceze.

Despre aceasta luptă, care rămîne vecinic spre cinstea maiorului Urs, eată ce detalieri găsim într'e carte militară:*)

La 23 Iunie 1859 după reînceperea ofensivei și trecerea peste Mincio a armatei ces. reg., s'a așezat lagărul spre nord-vest dela Guidizzolo și a ocupat șoseaua, care conducea spre stînga dela acest loc la Castiglione delle Stiviere cu brigada General Maiorului Conte de Blumenkron, constatătoare din regim. de infanterie 52 a Arhiducelui Franz Karl, din batalionul 4 de vînători și din bateria pedestră de 6 foști nr. 2/IX și cu diviziunea FML Conte de Crenneville în corpul IX și a înaintat ca avangposturi batolionul al 4-lea de vînători la Ca-Morino. — La înștiințarea, că spațul avasat de a-1 ocupa acest batalion, este prea extins, la 4 ore d. a. a primit maiorul Urs porunca verbală dela GM. Conte de Blumenkron a înainta cu 4 companii a batalionului campestru 1 a Arhiducelui Franz Karl, care atătea sub comanda sa, pentru întărirea batalionului 4 de vînători.

După sosirea sa în Ca-Morino, maiorul Ursu primi porunca dela maiorul mai bătrîn în rang conte Bernstorff în sensul ordinului de corp privitor la aceasta, a ocupa Medole cu întreg batalionul seu și a înșira avangposturile pe linia dela Ca-Morino până la Gambaredoletto. Ursu a trimis din partea sa diviziunii de mijloc rămase în tabără porunca de a-1 urma numai decăt la Medole și a plecat cu ambele celelalte 2 diviziuni și o 1/2 de trupă (zug) a regimentului de Ulani nr. 12 a regelui de Sicilia, observând toate măsurile de precauțiune, fiindcă primise știrea, că Medole ar fi ocupată de inamic.

El a și dat într'adevăr acolo de un 1/4 de escadron de cavalerie inimică, care însă a fost silită să se retragă. Întru aceasta a sosit la el și diviziunea sa de mijloc, și el a încredințat pentru ocuparea liniei de avangposturi dela Ca-Morino până cătră Ceresole compania 1, 2, 3 pentru ocuparea Ceresolei și a liniei de avangposturi cătră Gambaredoletto a 4-a companie și pentru ocuparea Medolei compania 5-a și a 6-a.

Fiind linia avangposturilor de un mil. și jumătate, numai cătră miezul nopții putu fi gata cu așezarea lor. După spusele țeranilor dîn jur inimicul se afla la mase mari la Castiglione delle Stiviere și la Carpenedolo.

Deja la 1 1/2 după miezul nopții îl încunștințară pe maiorul Urs avangposturile, că în castelele inimice s'a dat signalul de alarmă. Anzind însuși signalele, trimise numai decăt patrule de cavalerie în amîndouă direcțiunile, dând totodată poruncă avangposturilor, ca să se așere din toate puterile și numai în cazul extrem să se retragă, luptând, cătră Medole. Prin această dispoziție a vrut să țină pe dușman cît mai mult în depărtare de Medole, amănînd astfel și timpul, când va avea să se toaceapă apărarea acestui însemnat punct.

La 2 1/2, după miezul nopții anunțară patrulele de cavalerie apropierea inimicului de cătră Carpenedolo și Castiglione delle Stiviere. Tot atunci se auziră și puscăturile de alarmă ale vedetelor.

Ursu însărcină aripa stîngă a batalionului seu să se pregătească pentru apărarea comunei din partea cătră care se apropie dușmanul, și să trimită patrule până la avangposturi.

*) Militärischer Maria Theresien-Orden. Über Autorisation des Ordens, nach authentischen Quellen verfasst und angeordnet, von F. Lukes.

Zweite Unveränderte Auflage. Dritte Abtheilung Wien, 1891. pag. 159 și urm.

La 2½, dușmanul atacă aceste trupe cu tărie.

În presară, între 9 și 10, sosise diviziunea de cavalerie a primei armate la Medole, tăbărând în cimitirul din nordul comunei. Tot atunci a sosit și batalionul de grenadieri arhiducele Francisc Carol cu 2 tunuri sub comanda maiorului cavalier de Mylius, tăbărând în comună.

Începând noaptea lupta, Urs raportă comandai de brigadă prin adjutantul său cavalier de Coudenhove, rugând totodată pe maiorul Mylius, care îi era superior după etate, că sau să i se însoiească în luptă ce avea să înceapă, sau să-l însoiească pe el cu conducerea. Prin același adjutant îi concesi Mylius lui comanda.

Tunurile ce le avea, le așază la înfruntarea drumurilor, care veneau de la Castiglione și Carpenedolo către Medole și văzând că se apropie cavaleria inimică, înștiință cavaleria din celalalt capăt al comunei.

Avantposturile lui ocupaseră într-aceea un canal adânc, din care se apărau până la 4 ore dimineața, când silite de trupele inamice erau în număr de 8000 până la 10.000, se retraseră către Medole.

Începând de la 4 ore se luptă trupele la marginea comunei; cu acest prilej maiorul Urs conducea în persoană lupta, expus unei ploii de gloanțe.

Cu toate că nu era de datorită avantajelor a susține astfel de lupte ceribicoase ce e mai mult nici nu se ordonase o înțelegere cu ori-ce preț, a Medolei, de altă parte în fața covârșitoarei mulțimi a inamicului, Urs și-a împlinit pe deplin datorită, astfel ar fi putut să se retragă cu batalionul său fără a fi tras la răspundere. Dar el a crogat că se pune pond deosebit pe mănținerea acestui punct cu atât mai mult, că înspre miezul nopții i-s-au trimis trupe auxiliare. Din pricina aceasta maiorul Urs a rămas pe lângă deciziunea de a apăra până la extrem Medole.

Lupta a urmat deci mai departe. Când la atacurile vehemente ale dușmanului aripa dreaptă și cea stângă erau amenințate de-a fi respinse, maiorul Urs, observând cu ochul său eger pericolul să îngrijea de ajutor și îmbărbătare.

Aripa stângă și-a ținut poziția, dar aripa dreaptă, precum și centrul a fost silit cu toată lupta vitejească să se retragă puțin apărând numai o parte a Medolei.

Într-aceea era oară 5½. La aceasta oară sosit pe câmpul de bătaie general maiorul baron Blumencron de Guidizzolo și i strigă lui Urs:

— Retrage-te, dle maior, căci ești împresurat de toate părțile.

— Mă mai pot încă susține — raportă Urs.

În urma acestuia însuși generalul Blumencron îmbărbăta pe soldați la luptă, care se continuă mai departe. Dar cu toate că aripa dreaptă a fost întărită prin două companii de grenadieri, a fost silită în sfârșit a se retrage în fața maselor diviziei Luzy. Prin aceasta a ajuns în cel mai mare pericol linia de retragere a maiorului Urs. Dar afară de aceea munițiunea soldaților sei era pe gâtate. Aceste îl determinară pe Urs a da, după 6 ore seara, ordinul de retragere. El aranjă retragerea cu cea mai mare precauție și

adunându-și resturile batalionului său, cât și a batalionului de grenadieri, se retrase urmărind numai numai de gloanțele inamicului și la 7 ore dimineața sosit la celelalte detașamente ale brigadei.

Această apărare zice Lukeș, autorul opului citat de patru ore a Medolei în contra unui inamic de 4—5 ori mai puternic și se prezintă cu atât mai strălucită, dacă considerăm terenul foarte acoperit al Medolei și împrejurarea, că patru companii din batalionul său resirate ca avantposturi îi erau așezându-luate din mână.

Extraordinară însemnată a apărării Medolei au recunoscut-o și raportul oficios al dușmanului în „Moniteur”.

Meritul acesteia revine însă exclusiv trupelor de sub comanda maiorului Urs, fiindcă în ziua aceea n'a călcat altă trupă, nici înainte, nici după luptă, în Medole. Perderile suferite de cele două batalioane au fost 18 ofițeri și 622 ficioiri; ulanii au pierdut 3 ficioiri, artileria un ofițer, 7 ficioiri și un tun demontat. Aceste pierderi însemnate au fost urmarea deosebitei statornicii recunoscute și de inamic. Prin jertfele sângeroase ale acestui despărțământ eroic a fost scutită, armata c. r. de alte pierderi cu mult mai mari.

Pentru această prestațiune în lupta dela Solferino a fost distins maiorul Urs cu ordul coroanei de fer cl. I. L. Tot din incidentul acesta se îndură Maiestatea Sa împăratul Francisc Iosif I., ca mare magistrat al ordului Maria Teresia să-l promoveze în 17 Oct. 1859 la propunerea capitulului acestui ordin prin oferirea crucii mici la rangul de cavalier al ordinului Maria Teresia, numindu-l astfel totodată și baron.

După Solferino.

La 1 Febr. 1860 maiorul Urs, acum cavalier și baron, fu transferat la regimentul 64 de infanterie la 14 Nov. 1861 e înaintat la rangul de vicecolonel, iar 29 Octomvrie 1863 avansă la rangul de colonel, în care calitate fu pensionat în 18 Decemvrie 1864.

Războiul contra Prusiei și Italiei îl chemă de nou în anul 1863, la arme. „Ca și când i-ar fi fost destinat de soarte — așa scrie Lukeș, op. cit. pag. 157 — ca el să fie și lupte întotdeauna la posturi de acelea, unde lupta era mai strajnică și unde trebuia înfruntată o putere dușmană covârșitoare: se încredință lui comanda insulei și a fortărei deli Lissa, cel mai important punct în lupta cu Italia. Apărându-se cu bravură în contra atacurilor vehemente ale flotilei italiene îi succese să o oprească în înaintarea ei până la sosirea escadre împărătești sub contra-amiralul Tegethoff în 20 Iulie.

În 1 Februarie 1867 fu colonelul baron Urs din nou pensionat.

După pensionare.

Pensionarea baronului Urs s'a făcut — după-cum se zice — din pricini naționale, căci și ca ofițer, repozatul n'a putut să-și uite că e Român. Conflictul, care a avut de urmă pensionarea lui, s'a fost iscat din pricina, că baronul Urs a promovat, în puterea rangului său de colonel, după stările de atunci, pe un tânăr ofițer român, care nu era de loc agreeat superiorilor sei.

După glorioasa sa ținută la Lissa lumea românească credese, că baronul se va reînfoare din război ca general. Dar această nădejde nu s'a împlinit; nici o distincțiune măcar nu i-s'a mai dat, el a fost simplu retrimis la pensie.

Desiluzionat desigur de cariera militară pensionatul colonel, ales fiind președinte al fondurilor grănițerești, s'a dedicat cu tot devotamentul inimei sale grănițerești. A pus în ordine școalele existente, a edificat multe școli nouă, și a lucrat și a dires încet le-a făcut de model.

Ales mai târziu membru în comitetul „Asociațiunii” a lucrat mult și aici mai ales la înființarea școlii de fete. Zidirea pomposului edificiu al școlii s'a făcut sub supravegherea lui. Zilnic era lângă și printre lucrători, examinând de-amănuntul întreg materialul, și reieșind tot ce nu i-se părea destul de bun și corespunzător. Numai baronului Urs se poate mulumi dacă această zidire, pe lângă că e frumoasă, mai e și solidă.

Pe terenul economic încă a lucrat mult repozatul. În special amintim că a lucrat la înființarea „Albinei”, printre cei dintâi 7 fondatori ai ei. El a subscris alături de Jacob Bologna apelul către public spre a câștiga acționari. El a îngrijit de traducerea în ungurește a primelor statute de membru în consiliul de administrațiune (II. vicepreședinte) până la 1872, când s'a retras.

În general toate cauzele culturale l-au avut sprijinitor devotat în totdeauna.

Raport funebru.

Moartea.

Ieri, la orele 8.30 dimineața, s'a stins în locuința sa din strada Ureului (nr. 6) valorosul nostru fruntaș al generației bătrâne, colonelul David baron Urs de Margina, ajuns la frumoasa vîrstă de 82 ani.

Ultimele momente.

Răposatul a zăcut foarte puțin. Acum 8 zile a fost încă la preumblare, pe stradă, cu el maior pensionat, George Maxim, prietenul lui vechiu și intim.

Abia trei zile înainte de catastrofa s'a pus la pat: senin și convins, că i-a sosis sfârșitul nobilei sale vieți.

Precum aflăm, ultimele momente ale distinsului defunct au fost liniștite, fără agonie. S'a stins repede, în liniște, el, ângerul protector al grănițerilor, el fala și mândria noastră, a tuturor Românilor.

Știrea morții.

Cernita știre a morții s'a răspândit ieri ca fulgerul în oraș. Cei-ce l-au știut și l-au cunoscut, cuprinși de durere, jeluiau pierderea lui, a geniului ocrotitor al fondurilor grănițerești, al viteazului de odinioară.

Steaguri negre s'au arborat la edificiul „Asociațiunii”, la localitățile „Tribunei” etc. Imediat după moarte s'a telegrafat la Viena biroului ordului Teresian.

Necrologul.

Comitetul grănițereșc a dat următorul necrolog:

Comitetul administrativ de fondul școlastic al foștilor grănițeri din regimentul român I., cu inima frântă de durere aduce la cunoștință, că neuitatul său president domnul David

baron Urs de Margina, c. și reg. colonel pensionat, cavalier al Ordului Teresian și comandat al ordului coroanei de fer cl. II., proprietar al crucii militare pentru merite, ambe cu decorațiunea de reșel și al ordului ruseșc de St. Anna, membru fondator al Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român etc. etc. în anul al 82 al etății, astăzi în 10 Septemvrie st. n. la 8½ ore înainte de amiază după un morb scurt și-a dat nobilul său suflor în mâinile Creatorului.

Rămășițele pămîntești ale scumpului decedat se vor transporta Duminecă, în 12 Septemvrie n. la 3 ore d. a. din locuința sa, strada Ureului Nr. 6, în cimitirul bisericii gr.-cat. din loc.

Sibiul, în 10 Septemvrie 1897.

Pentru comitet:

Constantin Stezar, vicepresident. Arseniu Bunea, secretar.

Catafalcul.

Pe un frumos catafalc stă întins, rece și nemioșcat, în uniformă de paradă, eroul de odinioară și ocărmitorul înțelept de mai ieri-alaltăieri. Bunul său prieten, dl maior Maxim, adânc mîhnit și cu față posomorită îi stă alături. Mai sînt de față și două rudeni îndepărtate.

Testamentul.

Deja cu luni înainte de moarte a luat marele bărbat toate dispozițiile necesare în vederea catastrofei, a căreia apropiere o presimțea.

Întreaga sa avere, vr'o 50.000 fl., a testat-o și a transpus-o capitulului gr.-cat. român din Blaj, în scopuri culturale și filantropice. Special — pe cât aflăm — averea e destinată pentru stipendii pe seama copiilor de foști grănițeri din comitatele Sibiul, Făgăraș și Hunedoara.

Până și de bibliotecă s'a îngrijit, expedându-o din vreme la locurile convenite.

Ba și-a făcut, împreună cu inginerul Metz, și planul monumental.

Înmormîntarea.

Înmormîntarea se va face mâine după amiază, la orele 3. Cortegiul va porni dela locuința defunctului (strada Ureului nr. 6) la biserica română gr.-cat., unde alături de mormîntul marelui Barău vor fi depuse într-o criptă osemintele răposatului.

Prezența Metropolitului Mihaili.

Din izvor autentic aflăm, că la înmormîntare va servi cu mare asistentă însuși Ex. Sa Metropolitul Mihaili, care va sosi aici Metropolitul din trenul de după amiază. Azi, după amiază, au sosit președintele metropolitului Ioan Moldovan și secretarul Augustin Bunea, care, pe cât știm, va roști discursul funebru.

Onorurile militare.

După regulamentul militar, onorurile militare la înmormîntare ar trebui să le facă fostul colonel un batalion al regimentului de infanterie 31, în care a servit defunctul.

Dar cum trupele sînt duse la manevre vor asista numai soldații rămași aici, și drept completare, o baterie de artileriești, cari vor da la mormînt convenite salve de onoare.

Sibiul, 11 Sept. n.

Bánffy și Sêrbii.

În chestiunea bisericii sêrbești, s'a ținut după-cum am anunțat, Mercuri în 8 Septemvrie c. tot sub președinția lui Bánffy, asistat de consilierul Dárday. Au fost invitați și au luat parte dintre membrii congresuali, aparținători partidei moderate, următorii: Teodor Maudici, consilier ministerial din Neoplanta, Dr. Nicolae Macsimovici din Zombor, Dr. Petru Stancovici din Carloviț, Dr. Simeon Pavlovici din Zombor, Iosif Iagici și V. Popovici, deputați dietali. Conferența a avut, ca și cea dintâi, caracter informativ. Invitații și-au spus părerile în chestiune, cari culminează într'acolo, că guvernul să se ferească de a octroia un statut în biserică, ci mai bine să susție un timp oarecare statul quo, căci spiritele sînt acum agitate.

După conferență invitații s'au dus la patriarhul Brancovici, care se află în Pesta și i-au referat cele petrecute în ședință.

Azi se ține a treia conferență, la care sînt invitați prelații sêrbi.

Conflictul cu Fiume.

Mai zilele trecute am dat știrea, că Bánffy a hotărît să concheme o conferență în chestiunea fumană. Conferența avea să se țină în 15 l. c. în Budapesta și a fost invitat să ia parte la ea și primarul Maylender.

Acum se anunță din Fiume, că Bánffy a amănat ținerea conferenței, fără a se ști din ce pricină. În Fiume s'a răspândit vestea, că Bánffy voește a rezolva chestiunea fumană în mod autocratic, fără a întreba și asculta pe Fiumani. Aceasta veste a produs mare iritație în Fiume.

Tot semne bune de împăcare!

Din Macedonia.

Lupta pentru limbă.

— Date din istoria Mețovei. —

Mețova, 20 Aug. v. 1897.

I.

(Urmare și fine).

Oameni rătăciți, este acesta un motiv pentru anatemi, și pentru-ce un astfel de procedeu? Nu este natural, că fiecare națiune, are limba sa, cum fiecare om are limbajul său și ar pute Dumnezeu să iubească sau să prefere limba greacă și nu alt dialect. Este imposibil, căci atunci am căde în egoismul Ovirei, încă se distruge înfinitatea și imensitatea puterii divine, și că Dumnezeu devine egoist, fanatic, ceea ce este imposibil, astfel că păcatul cade asupra capetelor lor și nu asupra capetelor Valachilor, de oare-ce ei din aceste mijloace insultă existența celui suprem și întruvințeză misiunea lor apostolică ca organul dorișelor lor, și în loc să urmeze calea trasă de Mântuitorul nostru Isus Christos s'au rătăcit și fiind basaiți, că au puterea supremă asupra spiritelor oamenilor întrebându-se această putere ca să-și satisfacă gelozia lor, devenind în loc de apostoli pentru răspîndirea adevărului, organele banului. — Astfel fură patriarhii din Fanar corupți prin auzul Grecilor fanatici

Câteva luni mai târziu Emil își reveni în fire, și însuși a povestit amănuntele ultimei nopți din castel.

Să spunem acum că nunta atrăgătoare Mariuțe cu Niță Stan a fost celebrată în săptămîna următoare după catastrofă. După ce mîna a primit binecuvîntarea preotului din satul Vulcan, s'au reîntrîns în Mățești, unde primarul Colțu le-a rezervat cea mai frumoasă odă din casa sa.

Dar după-ce aceste diverse fenomene au fost explicate într'un mod atât de natural, nu trebuie să ne închipuim, că tînă nevistică nu mai credea în aparițiunile fantastice ale castelului. Niță Stan însăși îi explică — Ionas asemenea, — pentru-că el ține a rămîne cu clientela la „Regele Matia” — dînsa n'a putut fi convinsă, întocmai ca și primarul Colțu, ciobanul Bucur, învîțătorul Petrică și alți sâteni din Mățești. Vortrece probabil, încă mulți ani, până-ce acești oameni vor renunța la credințele lor superstițioase.

De altfel doctorul Părăian, care și-a reîncept fanfaronadele obicinuite, nu încetă de a repeta celor-ce vreau să-l audă:

— Ei bine! nu v'am spus?... Spirite în castel!... Ce mai spirite!

Dar nime nu-l ascultă, când batjocurile lui trec măsura, oamenii îi spun, să-și țină gura.

Învîțătorul Petrică n'a încetat nici după acestea a-și întemeia lecțiunile pe studiul legendelor ardelenesti. Lung timp va crede încă tînăra generație din Mățești că spiritele din ceaaltă lume umblă și se preumblă peste ruinele castelului din Carpați.

(Tradus în Budapesta, Ianuarie 1894).

Victor Onișor.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onișor.

(Continuarea 49.) (Reproducerea interzisă).

XVIII.

Fiindcă Emil și-a pierdut mințile, fără îndoială nimeni nici-odată n'ar fi putut explica ultimele fenomene, al căror teatru a fost castelul din Carpați, fără de descoperirile, ce au fost făcute între următoarele împrejurări:

În decurs de patru zile Orfanic a așteptat, după-cum s'au înțeles, ca baronul de Gorț să vie să-l întâlnească la Bistrița. Văzând, că nu mai vine, se întrebă, că n'a căzut cumva victima exploziunii. Împins de curiozitate cât și de neliniște, părăsi cătunul, apucă calea către Mățești și veni de se învîrți în împrejurimea castelului.

Dar păți rău, căci gendarmii nu pregetară de a avé bănueli asupra lui la indicarea lui Costache, care din vedere îl cunoștea deja de mult.

Numai decât în capitala comitatului, în prezența judecătorilor înaintea cărora fu condus Orfanic nu făcu nici o dificultate de a răspunde la întrebările, ce i-au fost puse în

decursul anchetei ordonate asupra acestei catastrofe.

Trebuie să accentuăm, că tristul sfârșit al baronului Radu de Gorț nu părăi a mișca nici cât de puțin pe acest savant egoist și maniac, care n'avea la inimă decât invențiunile sale.

În primul loc, la întrebările exprese ale lui Costache, Orfanic afirmă, că Stilla era moartă, într'adevăr moartă și — chiar după propriile expresiuni — ea a fost îngropată de cinci ani în cimitirul dela Campo-Santo Nuovo în Neapol.

Această mărturisire nu fu cea mai neînsemnată între surprinderile, ce le provocă această curioasă aventură.

În adevăr dacă Stilla a fost moartă, cum se poate că Emil a auzit vocea ei în sala cea mare dela cârcimă, a văzut-o deasupra zidului, s'a îmbătat de cântecul ei, când era închis în celulă?... În fine cum a reaslat-o trăind în odaia din turn?

Eată explicațiunea acestor fenomene, ce se par inexplicabile.

Ne vom aduce aminte, ce desperare a cuprins pe baronul de Gorț, când s'a răspîndit vestea, că Stilla a luat hotărîrea să părăsească teatrul, pentru a deveni nevasta lui Telesco. Admirabilul talent al artistei, adevărată satisfacțiune sale, de adorator al cântului ei, aveau să se nimicească.

Atunci Orfanic îi propuse să culeagă cu ajutorul unor aparate fonografice principalele buciți din repertoriul, ce-și propuse cântăreața să-l cânte la reprezentațiile sale de adio.

Aceste aparate erau minunate perfecționate în acest timp, și Orfanic le întocmi

șa de perfect, căt vocea omenească nu suferia nici o alterație, nici în farmecul său, nici în claritatea sa.

Baronul de Gorț acceptă propunerea fisicianului. În fundul logei cu grilaj au fost instalate succesiv și în secret mai multe fonografe în decursul ultimei luni a stagiunii. Pe placile acestora se înfățișă cavatine, române de operă sau de concert, între altele melodia lui Stefano și aria finală din Orlando, întreruptă prin moartea Stillei.

Eată între ce împrejurări veni baronul de Gorț de să închise în castelul din Carpați, și acolo în fiecare seară putea s'asculte cântecile, culese cu admirabilele aparate. Dar el nu numai că asculta pe Stilla ca și cum ar fi în loja sa, ci — ceea-ce va pără absolut neînțeles — o și vedea ca-și-cum ar fi vie, înaintea ochilor sei.

Aceasta era un simplu artificiu de optică.

Ne vom aduce aminte, că baronul de Gorț și-a câștigat un mare portret de al cântăreței. Acest portret o reprezentă stînd în picioare, îmbrăcată în costumul alb al Angeliciei din Orlando, cu minunatul său per despletit. Așadar cu ajutorul unor oglinzi înclinate sub un anumit unghiul calculat de Orfanic, când un focar puternic lumina acest portret așezat înaintea unei oglinzi, Stilla apărea prin reflexiune, așa de „reală”, ca și când ar fi plină de viață și în toată splendoarea frumseței sale. Cu ajutorul acestui aparat, transportat în decursul nopții de-asupra zidului, o făcu Radu de Gorț să apară, când a voit să atragă pe Emil, cu ajutorul aceluiași aparat a revăzu-o în odaia din turn, în vreme-

ce fanaticul său adorator se îmbăta de vocea și cântecul ei.

Aceste sînt un mod foarte deslășit în decursul interogatorului său. Și trebuie să spunem, că cu o fală ne mai auzită se declară pe sine de autorul acestor invențiuni geniale, duse la cea mai înaltă treaptă de perfecțiune.

Cu toate că Orfanic a explicat din fir în pîr aceste diverse fenomene, sau mai bine aceste „secrete”, pentru a folosi termenul întruvințat, totuși nu-și putea explica pentru-ce baronul de Gorț înaintea exploziunii n'a avut timp să se refugieze în tunelul dela pasul Vulcan Dar când auzi Orfanic, că un glonț a nimerit obiectul, ce-l ducea Radu de Gorț în mînă, a înțeles totul. Acest obiect era aparatul fonografic, ce cuprîndea ultimul cântec al Stillei, era acela pe care dînsul a voit să-l mai audă încă odată în sala din turn, înainte de distrugerea castelului. Așadar nimicit fiind acest aparat, era nimicită și viața baronului de Gorț, și nebul de desperare, a voit mai bine să fie îngropat și el sub ruinele castelului.

Baronul Radu a fost înmormîntat în cimitirul din Mățești cu onoarea convenită familiei, care se stîngea cu el. Cât pentru Telesco, Costache l'a transportat în castelul dela Craiova, unde se dedică cu totul sprijinirii stăpînului său. Orfanic i-a dat bucuroși fonografele în care erau culese cântece de-ale Stillei, și când Emil auzia vocea marelui artist, îi făcea puțină atențiune, își reluă seninătatea de mai înainte, i-se părea, că inima lui a început a reînvia în suvenirul acestui trecut de neuitat.

Parfumeria Meltzer,

strada Cisnădiei
(Edificiul comandai de corp).Lucrare după sistem rațional.
Serviciu solid.Daniel Meltzer jun.,
fabrică de săpun și de lumini,
Sibiu, str. Gușterii nr. 25.

Telefon 54.

Stofe veritabile de Brünn

pentru toamnă și iarnă

O bucată de 3-10 metri, din care ese un rind întreg de haine bărbătești (roc, pantaloni și giletă) costă numai

fl. 4.80 veritabilă stofă de lână bună
fl. 6.— veritabilă stofă de lână mai bună
fl. 7.75 veritabilă stofă de lână fină
fl. 9.— veritabilă stofă de lână mai fină
fl. 10.50 veritabilă stofă de lână foarte fină

lână curată de oaie.

Asemenea stofe pentru rocuri de iarnă, stofe de vânat, loden, kamgarn foarte fin pentru roc și pantaloni, stofe pentru doamne, și tot felul de alte stofe spezează cu prețurile de fabrică de la depozitul de fabrică de stofe, prea cunoscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată. Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde se fabrică, sînt însemnate: abundență întru a alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate ieftin.

Fotografări zilnic la ori-ce fel de timp dela 9—5 ore.

Atelier fotografic de bun renume

VILHELM MANN

Sibiu, Piața-mare nr. 19.

se recomandă pentru executarea excelentă a ori-cărui fel de fotografie: portrete singuratic, grupuri de familie sau societăți de nemărginit număr, precum și tablouri.

!!Specialist în fotografiarea copiilor!!

Portrete pe platină în mărime naturală dela 15 fl. în sus. Executare corectă și garanție pentru identitate perfectă.

Fotografări zilnic la ori-ce fel de timp dela 9—5 ore.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000. Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solveste institutul separat. După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

[862] 19—88

Direcțiunea institutului.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru Tipografia „societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 234—1897.

[1886] 3—3

Publicațiune.

Se face cunoscut, că locul de pășunat al comunei bis.ev. de conf. augsb. din Chirpăr, care cuprinde 360—370 jugere catastrale și e potrivit pentru pășunarea oilor, se va da prin licitațiune pe 10 ori mai mulți ani, la 19 Septembrie a. c. după amiază la 2 ore, în cancelaria comunală. Prețul strigării e 1200 fl., condițiunile se pot afla dela oficiul parochial ev.

Chirpăr, 4 Septembrie 1897.
u. p. Nochrich (Ujegyház).

Presbiterul ev. de conf. aug.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cr. în marce postale. [478] 30—52

Curt Röber, Braunschweig.

100 până în 300 fl. pe lună

pot să câștige persoane din ori-ce poziție socială în toate localitățile, sigur și onest, fără capital și risc, prin vinderea de hârtii de stat și losuri ertate prin lege. Oferte sub „câștig ușor“ (leichter Verdienst) se se adresează lui [1806] 3—6

Rudolf Mosse, Viena.

Instrucțiune

în limba engleză dă un Englez.

Amănunte dă dl

W. E. Rose,

Strada Pintenului nr. 22.

[1789] 5—6

Cea mai nouă și cea mai bună
hârtie de țigarete și tuburi

„EDISON“

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătații și fineței. [1785] 5—80

La Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu se află tot felul de

cărți școlare,

precum și tot felul de recușite de scris, pene, tocuri, corneluri diferite colori, diferite ceruse, de desen, caiete pentru limba română și germană, pentru comput, dictando, hârtie de desen, diverse gumi, liniale, călimare.

Comandele se efectuează cu cea mai mare acuratețe și promptitudine.

Pentru numeroase comande invită

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi
asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

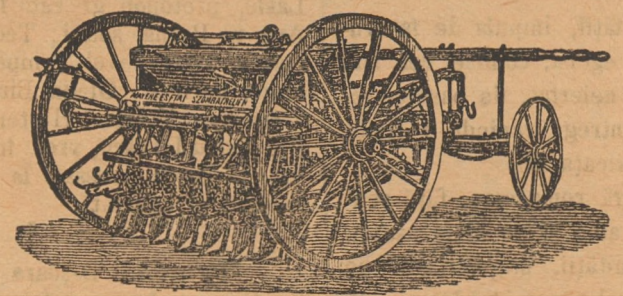
Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Mașine de sămănat

bune, ieftine, corespunzătoare și
un locomobil

care poate fi tras de 4 cai, aproape nou, vinde

Andrei Rieger,

prima fabrică ardeleană de mașini economice și turnătorie de fer
în Sibiu.

[1911] 1—6

Cine bea
Kathreiner
Cafeaua de maltă Kneipp

„Muzică“ place mai mult!

Toți cari doresc a-și conserva și întări sănătatea și totuși să nu renunțe la obiceiul și plăcuta folosință de cafea. Pentru-că un adaus de cafea Kathreiner delatură efectul dăunos sănătății ce-l produce folosința cafelei de boane. *****

Toți aceia, a căror bună dispoziție este jignită prin ceva, îndeosebi la cei-ce sufer de stomach și nervi s'a dovedit folosința de cafea Kathreiner pură în mil de casuri ca cea mai bună beaură și cea mai ușoară de mistuit. *****

Toate femeile și toți băieții, pentru a căror debilă constituție cafeaua Kathreiner este foarte ușor suportabilă, care pură sau și amestecată cu cafea de boane devine o beaură de un gust plăcut și predilect. *****

Toți aceia, cari vor să cruțe în gospodărie și totuși să aibă o cafea bună și sănătoasă. Aceasta o poate oferi pentru ori-și-cine, pe placul tuturor singură numai cafeaua lui Kathreiner ca adaos la cafeaua de boane sau pură. *****

Kathreiner cafeaua de maltă Kneipp

este o adevărată cafea de sănătate și familie, prin care prin un mod de fabricațiune al lui Kathreiner aprobat în toate țările și de cele mai mari autorități, se dă cafelei de boane un gust admirabil. Cafeaua Kathreiner împreună gustul exotico al cafelei de boane cu cunoscutele calități sanitare a cafelei indigene de maltă.

Rugare: Pentru de a nu fi sedus și înșelat să se considere, cetească cu grijă cele imprimare pe pachetul original cu inscripția „Kathreiner“.

Pachete fără numele Kathreiner nu sînt veritabile

[8102] 8—12

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă . . . fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Prima raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . „ 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.